

Det gør det ikke, det gør det i hvert fald ikke i denne her omgang, men jeg vil gerne her fra Folketingets talerstol over for hr. Keld Albrechtsen bekræfte, at selv om de penge, der bliver frigivet fra omkonverteringen her, ikke går til huslejenedsættelser, så vil de gå til fornuftige boligmæssige formål. De vil gå til kvarterløftene, de vil gå både til de dele af kvarterløft, som har med bygningsforbedringer at gøre, og til de dele, som har med sociale, kulturelle, beskæftigelsesmæssige elementer at gøre.

Og så vil de selvfølgelig også gå til den styrkelse, der ligger i lovforslaget her af bypuljen, som for de her penge får en retning. Altså jeg forestiller mig, at bypuljen for de her penge skal udmøntes, udloddes i nogle temaer, sådan så der med nogle af de projekter, som lige præcis har et forebyggende element over for vold og over for andengenerationsindvandreres problemer af den ene og den anden art, bliver sat ekstra fokus på dette med denne her faktisk fordobling af bypuljen.

Så jeg tror godt, jeg over for hr. Keld Albrechtsen kan sige, at vi selvfølgelig under udvalgsarbejdet i højere grad kan synliggøre, på hvilken måde pengestrømmene, om jeg så må sige, generelt er i det her.

Udvalgsformanden siger, at jeg blander æbler og pærer, og at det ikke er en særlig spiseligt ret for udvalgsformanden og for både SF og Centrum-Demokraterne. Der vil jeg nu så godt sige, at helt æbler og pærer er det jo ikke. Det er til boligområdet, det er til den del af boligområdet, som har brug for en særlig omsorg og nogle særlige sociale tiltag. Den sammenhæng er der faktisk. At vi så har tilladt os at lægge både finansieringsdelen ind i forslaget og ungdomsboligdelen, kvarterløftdelen og byfornyelsesdelen ind, syntes vi sådan set havde en meget god sammenhæng.

Men det er klart, at hvis der sådan fra Folketinget samlet set bliver lagt op til, at nu skal vi have hvert eneste forslag for sig, så bliver det selvfølgelig noget, som regeringen må tage til efterretning. Men helt ærligt, så synes jeg måske, anklagen omkring det her forslag ikke var helt så berettiget, som den måske kunne være i andre sammenhænge, netop fordi det er samme område. Men det er klart, at jeg har lyttet til det, og vi skal selvfølgelig også tage det til os.

Og til allersidst til hr. Kim Behnke: Jeg kan godt huske de to forslag omkring Storebæltsfærgerne, som skulle være ungdomsboliger. Jeg ved ikke, om de er helt så velegnede. Jeg ved

ikke, om det kan gøres inden for den økonomi, men det kan være nogle af de typer. Det kan være husbåde i havnen, det kan være andre typer af ungdomsboliger, de her 15 mio. kr. kan finansiere.

Men jeg vil i hvert fald bidrage til en hurtig udvalgsbehandling i det omfang, jeg kan det.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at ministeren jo godt kan mene, at det at adskille socialpolitik og boligpolitik er nonsens. Det er nu engang vores holdning, at det altså ikke er huse, som har sociale problemer. Det er dem, som bor i husene, som har problemerne, og derfor mener vi, at støtten skal gives til mennesker og ikke til huse og mursten.

Jeg vil da sige, at det altså undrer mig lidt, at ministeren ikke lytter mere til f.eks. nationalbankdirektøren omkring rentetilpasningslån. Det undrer mig, at man ikke kigger på den sammenhæng, der er mellem inflationsstigningen i forhold til rentetilpasningslån. Det forstår jeg ikke.

Og så siger ministeren meget sjovt: Jamen beboerne er jo friholdt, hvis nu det giver skade. Det er staten, der betaler, det er staten, der dækker det. Kunne jeg ikke spørge ministeren: Hvem er staten? Jeg troede, staten var os, os skatteborgere. Og det, jeg blot siger, er, at det, som ministeren foretager, er at spille hasard med skatteborgernes penge.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige ministeren tak for svaret med hensyn til anvendelsen af de penge, som kommer ind i forbindelse med omprioriteringen. Og når vi har lagt megen vægt på det fra Enhedslistens side, er det jo også, fordi vi i modsætning til hr. Jens Hald Madsen har et solidarisk udgangspunkt. Det vil sige, at vi ikke stiller det krav, at det skal være sådan, som det er i den private boligsektor, at det er den individuelle ejer af en bolig, som scorer kassen, når der er en rentesænkning. Og vi kan godt acceptere, at det er en solidarisk anvendelse af disse her midler.

Men vi er også enige i de synspunkter, som bl.a. Boligselskabernes Landsforening har fremført, i hvert fald direktøren, Gert Nielsen, at vi altså skal kigge nøje på, at det faktisk er beboernes penge. Vi tager dem så ind i statskassen, men skal forvalte dem på en sådan måde, at de